

PER A UN NOU IMPULS DEL SOCIALISME CATALÀ

Document per al debat i la reflexió
octubre 2007

onzecongrespsc.cat
socialistes.cat

PER A UN NOU IMPULS
DEL SOCIALISME CATALÀ

PER QUÈ AQUESTA REFLEXIÓ; PER QUÈ AQUEST DOCUMENT,

El Partit dels Socialistes de Catalunya és un partit polític català amb una llarga història, feta des del compromís amb els treballadors i les treballadores de Catalunya, amb l'objectiu de construir una Catalunya lliure, pròspera i sense classes. L'horitzó de progrés i benestar, de convivència, igualtat i optimisme en el futur han estat, són i seran les màximes prioritats del nostre projecte de catalanisme i justícia social.

Estem fermament convençuts que la societat catalana comparteix majoritàriament aquest desig continu de progrés que impulsa les nostres propostes i els nostres plantejaments. Volem compartir amb els catalans i catalanes l'esperança i l'optimisme en un futur que construïm cada dia.

El nostre anhel no és altre que la reedició constant dels compromisos amb aquelles polítiques que, des de l'esquerra, afavoreixen la justícia social, fan una societat més lliure i que gaudeix de més i millors serveis. Així ho hem fet i així ho continuarem fent. El nostre partit té una vocació majoritària i de govern.

Des del Partit dels Socialistes de Catalunya som conscients de la progressió històrica del nostre país, de com encetem el nou segle XXI, i quins són els reptes, preocupacions i necessitats més importants dels catalans i catalanes. Tant de manera individual com col·lectiva.

10 línies de treball

1. Modernitzar el nostre discurs, agenda i llenguatge; proporcionar un relat entenedor i un horitzó engrescador
2. Atendre millor els neguits del nostre electorat més tradicional i entendre la seva evolució
3. Representar millor la cultura del treball, els seus valors i les seves noves expressions
4. Obrir espais a nous protagonistes
5. Esdevenir el partit de referència per a les dones

I PER QUÈ ARA.

L'acceleració dels canvis socials, el sorgiment de noves realitats, i l'adaptació a nous espais estan requerint nous models d'interlocució i complicitat entre la política i la societat.

En aquest context, el PSC es proposa establir una actitud permanent d'escoltar la societat per tal d'actualitzar les nostres propostes polítiques i programàtiques.

Davant la celebració l'any 2008 del 30è Aniversari del PSC, i del seu 11è Congrés, on aprovarem les nostres línies d'acció i compromís polític, aquest document de treball té per objecte servir de guia per al debat de preparació de l'11è Congrés del PSC.

Per això volem convidar a la reflexió conjunta de la nostra militància, i de la societat catalana; a la participació i a la construcció de nous espais de debat i participació ciutadana, amb la convicció que estem preparats per fer de Catalunya, cada dia més, un país millor per viure i per conviure.

Com és preceptiu, en el moment de convocar el Congrés s'aprovarà una ponència marc, però volem oferir ja des d'ara la possibilitat d'iniciar un debat a partir d'un guió-decàleg.

6. Estrènyer els nostres llaços amb els joves
7. Practicar una política de proximitat a tots els nivells, del president al darrer militant
8. Millorar la nostra capacitat de representar els sectors més dinàmics
9. Escoltar millor la societat i oferir el partit com a instrument per debatre i impulsar reformes
10. Promoure campanyes de mobilització social i de participació electoral

1. Modernitzar el nostre discurs, agenda i llenguatge;
proporcionar un relat entenedor i un horitzó engrescador

PROPOSTES:

- Crear un grup permanent de seguiment i actualització programàtica, amb capacitat per avaluar l'eficàcia de les nostres polítiques i el grau d'acompliment dels nostres programes
- Impulsar un seminari sobre la renovació conceptual i comunicativa del discurs socialista
- Participar activament en el debat de l'esquerra europea i en la construcció del PSE
- Millorar les capacitats comunicatives dels responsables del partit i càrrecs electes
- Millorar la informació als simpatitzants, militants, responsables i electes

2. Atendre millor els neguits del nostre electorat
més tradicional i entendre la seva evolució

PROPOSTES:

- Situar en primer pla l'agenda social dels governs
- Atendre de forma especial els problemes derivats de la precarietat laboral
- Millorar la qualitat dels serveis públics
- Aprofundir en les polítiques d'habitatge i immigració
- L'evolució demogràfica obliga a repensar en profunditat el nostre discurs i les nostres polítiques per a les persones de més de 60 anys

3. Representar millor la cultura del treball,
els seus valors i les seves noves expressions

PROPOSTES:

- Recuperar el discurs del valor del treball digne com a factor de socialització
- Impulsar la cultura de l'honestedat, l'esforç i la responsabilitat com a motors de l'ascens social
- Evitar que l'entrada prematura de joves en el mercat laboral els allunyi definitivament de la millora de la seva formació
- Assumir que els canvis en el món del treball exigeixen la reformulació d'algunes polítiques públiques
- Estrènyer les nostres relacions amb els sindicats i el món obrer
- Participar activament en la recuperació de la memòria democràtica, obrera, popular, catalanista i federalista de la nostra història.

4. Obrir espais a nous protagonistes

PROPOSTES:

- Impulsar la incorporació de gent nova al partit, a les seves estructures de direcció i a les candidatures electorals
- Donar més protagonisme als sectors de més recent incorporació
- Ampliar la xarxa de relacions i complicitats del partit a persones actives en el terreny associatiu i cultural
- Prioritzar la formació dels militants i els responsables del partit
- Donar l'oportunitat a nous portaveus polítics del partit
- Analitzar des d'una perspectiva de gènere les polítiques del partit, els seus missatges i les seves formes d'organitzar-se i desenvolupar l'acció política
- Augmentar la presència de dones en el partit i impulsar una major presència de dones en responsabilitats orgàniques i institucionals
- Fer permanent bandera de la igualtat i la paritat

5. Esdevenir el partit de referència per a les dones

PROPOSTES:

- Analitzar des d'una perspectiva de gènere les polítiques del partit, els seus missatges i les seves formes d'organitzar-se i desenvolupar l'acció política.
- Situar la igualtat d'oportunitats de les dones com a prioritat en l'agenda política del PSC.
- Fer efectiva la participació paritària de les dones als àmbits orgànics i als institucionals així com la visibilitat pública de les mateixes.
- Ser abanderats en les polítiques de drets de les dones responnent a les seves necessitats, especialment en l'àmbit de la lluita contra la violència de gènere i la conciliació.
- Liderar i fer possible la conciliació de la vida personal i política. Aplicar el Pacte del Temps al partit i a les institucions.
- Ser exemplars en la comunicació atenent a la utilització d'un llenguatge no sexista i als continguts referents als drets de les dones.
- Ser referents i aglutinar les demandes de les dones joves

6. Estrènyer els nostres llaços amb els joves

PROPOSTES:

- Acordar amb la JSC un pla per incrementar la seva presència entre els joves i la seva influència en el si del partit i estudiar noves fórmules organitzatives per a l'activisme jove
- Promoure la presència de gent jove en les estructures del partit i en responsabilitats institucionals
- Fer de l'emancipació juvenil una de les prioritats de l'acció política dels socialistes
- Incrementar la presència socialista als instituts i centres de FP
- Promoure una presència activa a la Universitat
- Subratllar la dimensió utòpica i transformadora del projecte socialista i la referència a les seves arrels llibertàries

7. Practicar una política de proximitat a tots els nivells, del president al darrer militant

PROPOSTES:

- Millorar la ubicació, condicions i serveis dels locals del partit (oficines parlamentàries, formació oberta,...)
- Revisar la política de publicacions i proporcionar la màxima atenció a la informació de ciutadans, simpatitzants, militants i responsables del partit
- Generalitzar la pràctica del "porta a porta" en campanya electoral i promoure campanyes específiques de contacte directe amb la ciutadania
- Millorar la nostra presència a Internet en un sentit ampli (Política 2.0)
- Millorar la comunicació del partit en tots els terrenys
- Utilització intensiva de les TIC en l'acció política i l'organització del partit
- Afavorir processos de participació en les grans decisions
- Impulsar mecanismes de participació flexibles i oberts a persones i col·lectius

8. Millorar la nostra capacitat de representar els sectors més dinàmics

PROPOSTES:

- Establir mecanismes de relació específics amb emprenedors, autònoms i professionals
- Impulsar la tasca de l'Espai de Professionals de la Fundació Rafael Campalans
- Impulsar mecanismes de participació a través de Internet (militància on line, Agrupació virtual)
- Prioritzar el treball envers els creadors d'opinió i els sectors culturals
- Estar especialment alerta amb respecte de les demandes i la sensibilitat de la "Catalunya emergent" (emprenedors de 25 a 40 anys)

9. Escoltar millor la societat i oferir el partit com a instrument per debatre i impulsar reformes

PROPOSTES:

- Impulsar decididament una cultura de “partit atent”, de “partit que escolta”, capaç de contrastar permanentment la seva acció política amb la percepció ciutadana i els resultats concrets
- Passar a l'ofensiva en el debat polític i cultural, oferint el partit com a instrument de transformació social des del projecte majoritari del catalanisme social
- Impulsar el debat intern i promoure un debat extern sobre la renovació del projecte socialista
- Esdevenir el millor instrument de connexió amb les forces progressistes a nivell europeu i internacional

10. Promoure campanyes de mobilització social i de participació electoral

PROPOSTES:

- Cal recordar que, tant per impulsar canvis profunds com per fer-los irreversibles, és imprescindible guanyar la batalla de les idees i convèncer una àmplia majoria ciutadana. Això implica la necessitat d'estimular la participació activa i crítica de la ciutadania en suport a l'acció dels governs de progrés i mobilitzar energies en favor de les reformes
- Establir una major complicitat amb els moviments socials progressistes
- Impulsar plataformes sectorials i temàtiques que esdevinguin agents socials del canvi

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORIZZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIES DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

L'any 2008 farà trenta anys del naixement del Partit dels Socialistes de Catalunya. És un bon moment per repensar i reformular els principis que han fonamentat l'acció dels socialistes al llarg d'aquests anys, amb la intenció de projectar-la vers el futur.

El PSC nasqué en un context històric molt especial, i aconseguí recollir i interpretar les ànsies, els valors i les il·lusions de bona part dels ciutadans, com s'ha anat demostrant elecció rere elecció.

Tanmateix, al llarg d'aquests trenta anys el país ha patit una transformació importantíssima, que l'ha afectat a tots nivells.

Algunes d'aquestes transformacions són similars a les viscudes per les societats occidentals, d'altres són específiques de la situació de Catalunya en el context espanyol.

Els canvis socials han afectat la percepció que els ciutadans tenen de la política i dels partits.

Les estructures socials han tendit a fer-se més laxes. Tot i que es mantenen les diferències de classe, aquestes no han seguit generant un discurs, un relat explicatiu dominant sobre el que bastir i ordenar els conflictes polítics, socials, econòmics o culturals, poder-los interpretar, i proporcionar solucions.

El discurs basat en classes socials ha quedat fortament condicionat per l'eclosió de la societat de consum de masses, que, sense amagar la persistència de diferències econòmiques i socials, ha fet impossible que aquestes siguin capaces d'explicar per si mateixes la dinàmica social.

El poder de consum és en la societat actual el barem de l'ascens social i la creació de noves necessitats és el combustible que alimenta el progrés econòmic.

De resultes d'això, **les demandes "socials" són cada cop més individualitzades** i exigeixen respostes immediates i de satisfacció completa.

El bé comú i l'interès general, objectiu de les formacions polítiques, és cada cop més difús, en haver-se afeblit els lligams col·lectius d'allò que s'anomena el teixit social.

En una societat d'aquest tipus poden sorgir fenòmens populistes i partits lligats a fenòmens conjunturals (líders, situacions excepcionals) o aquells que defensen elements culturals i identitaris, que sovint es perceben de forma més nítida que els conflictes socials. En aquest context, la creixent diversitat d'orígens de la població catalana pot fer augmentar encara més la importància dels elements culturals com a generadors de diferències, per damunt de les qüestions socials.

L'estructura social basada en grups més o menys estables ha donat pas a un esquema més flexible, caracteritzat per un procés creixent d'individualització i segmentació, on l'ordenació de la vida a través del treball i la família és molt menys evident que anteriorment.

Aquesta flexibilització de l'estructura social ha comportat una **individualització dels comportaments**. L'associacionisme de tot tipus és minoritari, el que comporta la desaparició d'espais de socialització primària, de contacte i intercanvi, de pacte i convivència. Aquest fenomen és encara més acusat entre les noves generacions, nascudes quan ja la televisió, l'ordinador personal i Internet estan totalment implantats a la vida domèstica.

A nivell general, **la política ha perdut capacitat de maniobra** en aquests trenta anys. Principalment perquè la influència de les decisions polítiques en el món econòmic ha disminuït dràsti-

cament en favor d'altres instàncies (ja siguin públiques com la Unió Europea, o privades com les grans corporacions). Però també perquè **la pròpia idea de progrés, que canalitzava les esperances d'un futur millor, ha entrat en crisi** deixant pas a un escepticisme general sobre les possibilitats d'una millora substancial de les condicions de vida en el futur. En conseqüència, la societat ha deixat de creure en la capacitat transformadora dels partits i les institucions que dirigeixen.

L'atomització social, la individualització creixent que comporta l'esllangiment dels espais públics, i **l'acceleració del ritme de vida** fan que l'opinió pública es mogui en base a "electro shocks" i no en un moviment continu cap a una direcció concreta. I, en conseqüència, **la incidència de la política en l'opinió és de curta durada i de curt abast**, a més de competir en inferioritat de condicions amb els impulsos provinents d'altres entitats (empreses, publicitat).

En aquest context, els socialistes ens proposem recuperar els principis del **radicalisme democràtic**, reforçant l'espai públic com a espai de convivència i de diàleg, i de construcció d'una identitat cívica compartida, per tal de recuperar la confiança en la capacitat transformadora de la política.

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORIZZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIES DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOUR ELS CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

Els canvis socials i la necessitat de recuperar els valors que defineixen el nostre projecte

Ens trobem en una època de pensament feble. Els valors absoluts que eren la base de les ideologies amb una visió de l'home i de la societat complerta i tancada han desaparegut progressivament. Ara els valors han esdevingut més instrumentals, menys categòrics, no formen part d'una tradició històrica, nacional o ideològica. El propi sistema de transmissió de valors està en crisi: la família, l'entorn social i l'escola han estat substituïts pels mitjans de comunicació o la publicitat.

Però, tot i els canvis, està emergint de nou la demanda d'uns valors que donin sentit a la vida en societats complexes i diverses com la nostra. Una demanda que no troba una resposta clara en la política, que sovint és acusada de no oferir un projecte comú en base a valors compartits.

Aquesta "política sense valors" sovint ha desorientat també a l'esquerra quan s'ha limitat a la gestió administrativa de la realitat, allunyant-se de l'energia que l'alimenta: la utopia, el debat, i la participació. Els socialistes catalans, però, no volem caure en aquest parany i per això ens proposem definir amb més claredat els valors que inspiren el nostre projecte, i que ens han de servir per construir una societat més justa.

Els socialistes pensem que una bona política és un "política de sentit", és a dir, una política que proporcioni una lògica explicativa a allò que es fa, que assenyali un objectiu a assolir i dibuixi un camí de reformes per aconseguir-lo. Una política, per tant, guiada per uns valors que donen sentit a l'acció política, que configuren un relat sense el qual, no hi ha POLÍTICA més enllà de les polítiques.

En un moment com l'actual, en què ens proposem donar un nou impuls al socialisme català, ens cal establir de forma més nítida el perfil del nostre projecte, i clarificar els valors finals que ens guien, per veure com els podem concretar per tal de poder afrontar nous reptes i resoldre nous problemes.

El PSC és dipositari d'uns valors que formen part de la tradició política de la Revolució Francesa i del Socialisme Democràtic: els valors de la llibertat, la igualtat i la solidaritat.

Estem convençuts que aquests valors segueixen plenament vigents i ens han de servir per formular, comunicar i aplicar la nostra acció política per tal de donar respostes als problemes socials. Són aquests valors els que donen sentit al projecte que defensem, ens identifiquen com un actor diferenciat i amb perfil propi en la vida col·lectiva, i es converteixen en importants elements d'adhesió social.

Per tant, és a partir d'aquests valors, i dels principis del radicalisme democràtic, que hem d'afirmar la "personalitat" del partit, la identitat del nostre projecte, i el nostre perfil com a organització.

El catalanisme social com a eix vertebrador del nostre projecte

En el cas concret de Catalunya, el canvi polític més important en aquests trenta anys ha estat el naixement i estabilització d'un nou poder autonòmic encarnat pel govern de la Generalitat. Però durant molts anys, l'allunyament dels socialistes catalans del govern autonòmic ha dificultat l'elaboració i difusió d'un projecte propi per a Catalunya.

El PSC ha sabut configurar un discurs ben travat sobre les bases de 1978, l'àmplia experiència de govern municipal des de 1979, i la llarga experiència de govern socialista a Espanya (1982-1996), que s'ha reprès des de l'any 2004. Però fins fa pocs anys tenia pendent encara consolidar el seu discurs nacional.

L'experiència de govern de la Generalitat des de 2003 està posant les bases perquè qualli un projecte progressista de país per al segle XXI, el projecte del catalanisme social. Un nou catalanisme que es proposa liderar la nova etapa de l'autogovern de Catalunya que s'ha obert amb l'Estatut de 2006.

El projecte nacional dels socialistes catalans és el catalanisme federalista, un catalanisme de llarga tradició i que ha estat sempre compromès amb el progrés i la justícia social.

Un projecte que té voluntat de sumar i representar a la majoria del catalans, que es senten catalans i espanyols alhora, sense conflicte, i que volen un govern que defensi amb fermesa el nostre autogovern i els interessos de Catalunya dins d'Espanya.

Un projecte que vol representar una nació catalana incloent, que es reconegui en la seva diversitat, i que des d'aquesta pluralitat sàpiga defensar la pluralitat d'Espanya. Una Catalunya oberta a Espanya sense complexos.

Un projecte catalanista, amb vocació majoritària i de govern, que es caracteritza per la voluntat de governar el nostre país des de l'ambició i el rigor amb l'objectiu d'assolir una Catalunya més autònoma, més pròspera, i més justa.

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORITZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIS DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

El PSC té l'aspiració i aposta per ser el partit al qual se sentin més propers la majoria dels catalans i les catalanes, tant del punt de vista ideològic, com del punt de vista del grau d'identificació nacional. Volem que la majoria se senti pròxima a les nostres idees, però no obstant som conscients que hem de millorar la nostra capacitat de relació amb la societat i d'atracció envers sectors que se senten propers al nostre projecte.

Estem convençuts de ser el partit que millor representa les aspiracions de les classes populars de tota Catalunya, així com la garantia de progrés per al conjunt de la societat, però som conscients també que hem d'iniciar un procés de renovació que requereix també modernitzar el nostre discurs.

La reflexió sobre les prioritats, l'agenda i el nostre discurs vol transmetre el missatge a la ciutadania de què el PSC vol ser un instrument de mediació entre la política i la ciutadania, guanyant la credibilitat, la confiança i la complicitat de la ciutadania.

Últimament hem pogut observar certs símptomes de desafecció entre política i ciutadania. Paradoxalment, en el moment de més progrés i més expectativa de millora social, és quan s'han produït les senyals més clares d'aquesta minvant sintonia:

- L'abstenció i desmobilització de certs sectors de l'electorat, especialment entre les classes populars, així com el cansament electoral.
- Els canvis socials i la manca d'adaptació dels partits a la nova realitat.
- La falta de concreció i d'eficàcia sobre problemes que preocupen els ciutadans i que estan marcant l'agenda social: immigració, habitatge, sous, mobilitat, etc.

Els ciutadans estan donant senyals de patir els problemes derivats dels canvis socials i és per això que cal no només resoldre els problemes sinó ser capaços de dissenyar la societat del futur a partir d'un discurs clar i valent capaç de fixar les regles i el terreny del debat, de fixar l'agenda, de prendre la iniciativa, de ser atractiu per molts sectors socials, especialment dels que viuen del seu treball i els que aspiren a fer-ho, catalanista, obert, integrador, respectuós dels diversos graus d'identitat nacional dels ciutadans, impulsor de la idea d'Espanya com a nació de nacions, respectuós del pluralisme ideològic, compromès amb la justícia social, el respecte al medi natural i l'impuls a la construcció d'un ordre mundial just i solidari fonamentat en el dret i el respecte als drets humans, respectuós de la diversitat cultural i religiosa, laic i capaç d'emocionar, parlant dels problemes quotidians i dibuixant la societat del futur.

0. CATALUNYA 1978-2008

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORIZZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIS DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOUR E CAMpanyES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

En els darrers deu anys s'han produït nou fenòmens socials, demogràfics, econòmics i culturals que afecten directament el nostre electorat tradicional, que s'ha mostrat progressivament més desmobilitzat políticament i electoral. Entre aquests nous fenòmens cal destacar:

Percepció que ha augmentat molt l'esforç econòmic per mantenir el mateix nivell de vida de fa uns anys. La necessitat de 2 sous per unitat familiar per mantenir la qualitat de vida, els canvis en la posició laboral dels adults per les jubilacions, i les dificultats dels joves per obtenir estabilitat laboral i un salari suficient, ha provocat una **sensació d'empobriment relatiu** en capes importants de la societat, que en un context general de bonança econòmica, contrasta amb el discurs oficial d'eufòria econòmica.

Percepció d'empitjorament d'alguns aspectes de les condicions de vida en l'entorn urbà més pròxim, tant des del punt de vista relatiu (en comparació amb altres barris de la mateixa ciutat o amb els vistos a la televisió), com absolut (degradació de la qualitat del medi urbà en els últims anys en alguns barris o ciutats com a conseqüència normalment de l'arribada de població immigrada, amb hàbits sovint difícils de compatibilitzar amb els de la població autòctona).

Percepció de disminució de la qualitat del serveis públics degut a diferents causes. El canvi en l'estructura social, i l'entrada de nous ciutadans amb nivells de renda més baixos i necessitats de serveis bàsics, no ha estat suficientment seguida per l'increment necessari de la despesa pública per a mantenir el nivell anterior. Una altra de les raons de la percepció de disminució en la qualitat dels serveis és l'increment de l'exigència ciutadana en relació amb les administracions públiques. La ciutadania no només dóna per descomptat que l'Administració ha de proveir un seguit de serveis que garanteixen drets de l'Estat de Benestar sinó que ho ha de fer amb uns estàndards de qualitat que l'administració no sempre és capaç de complir o que sols serien assolibles a través d'un increment de la pressió fiscal que no té un suport majoritari.

Increment en la sensació d'inseguretat com a conseqüència dels canvis socials i demogràfics, i també de problemes associats al lent desplegament dels cossos de seguretat i al tractament informatiu d'aquests problemes. L'ordre i la convivència han passat a ocupar un lloc central en les preocupacions de la ciutadania i molt sovint ens ha faltat discurs, en optar per un silenci prudent, o se'ns ha percebut com a presoners de posicions "bonistes" i poc resolutives. A més a més, hem pogut veure com la influència que en l'opinió pública i en l'ànim social pot tenir l'aparició de portaveus de posicions dures, ha generat en moltes ocasions el substrat per actituds o posicions de caire xenòfob o racista, o si més no, d'intolerància i incomprensió cap al fenomen migratori.

Moviments demogràfics de fons, més enllà de l'evolució natural de naixements i defuncions: desplaçaments importants als pobles i regions d'origen, i també desplaçaments des del nucli de la corona metropolitana cap a la perifèria, incloent-hi el sud de la província de Barcelona i el nord de Tarragona, en especial la costa.

Ampliació significativa del nombre de gent gran activa, que hauríem de distingir de la gent gran dependent. En aquest col·lectiu, format majoritàriament per treballadors jubilats, es percep una manca d'atenció per part de les administracions públiques, sobretot en relació a les dones grans que viuen soles i tenen una problemàtica pròpia. És necessari, per tant, un canvi d'orientació en les polítiques cap a la gent gran per tal d'aconseguir no només millorar les pensions i les serveis socials, sinó també crear projectes d'actuació socialment útils per aquestes persones que encara tenen 15 o 20 anys d'horitzó actiu.

Resituar els protagonismes

Davant d'aquesta realitat més complexa, el nostre objectiu és resituar els protagonismes. Volem traslladar el missatge que el nostre electorat tradicional ocupa un lloc central (tot i que no exclusiu) en les nostres polítiques (a través de protagonistes públics, d'articulació organitzativa, del discurs). La gent que ens recolza tradicionalment, encara que canviï la seva ubicació en la societat o canviï el seu entorn, ens ha de veure que ens preocupem per ells i que intentem abordar els problemes que els afecten. No que els silenciem o ens hi resignem.

Per aconseguir-ho cal que ens hi adresem directament, donant respostes als problemes que els hi preocupen, com l'habitatge, la precarietat salarial, o les dificultats de convivència a l'espai públic.

0. CATALUNYA 1978-2008

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORIZZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIS DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

En el marc dels canvis que han afectat el nostre electorat tradicional, cal assenyalar de forma específica, la profunda transformació que ha patit el món del treball com a conseqüència de diferents fenòmens d'ampli abast:

Canvis en l'estructura productiva.

S'han produït processos de deslocalització i tancament d'empreses, així com una progressiva terciarització de l'economia, que ha generat una sensació d'incertesa i també de canvi real en la pròpia posició social.

Aquests canvis han tingut conseqüències polítiques en la mesura que el comportament electoral d'un treballador en actiu no és el mateix que el d'un treballador pre-jubilat, ni el d'un assalariat el mateix que el d'un autònom, encara que sigui dependent d'una empresa.

Però aquests canvis també han posat de manifest la incapacitat estructural dels poders públics per aturar la transformació productiva, de manera que la incertesa laboral en amplis sectors de la indústria tradicional s'ha convertit en desafecció en relació a la capacitat de la política de resoldre els problemes.

Canvis en el mercat laboral conseqüència de la immigració.

El creixement econòmic dels darrers deu anys i el creixement exponencial de la força laboral immigrant, ha generat una major mobilitat social entre els treballadors autòctons, que han accedit a treballs més qualificats o han tingut l'oportunitat de crear les seves petites empreses contractant treballadors immigrants.

La formació d'aquestes noves classes mitjanes ha generat un increment del comportament electoral favorable al centre-dreta i una reducció del vot socialista entre uns sectors socials que fins ara havien votat a les esquerres.

En un futur caldrà estar alerta per comprovar si es produeix mobilitat social també per a la població immigrada o anem a un model de mercat de treball dual, alhora que haurem de considerar la plena incorporació d'aquest nous treballadors immigrants a la nostra base social i electoral.

Creixement exponencial dels treballadors autònoms

a partir, principalment, de treballadors que són "expulsats" de les plantilles tradicionals o treballadors que estableixen petits negocis que tenen bàsicament un client important, fruit del canvi del model productiu i de la flexibilització de les relacions laborals. Aquestes dues noves formes d'autònoms es venen a sumar al concepte i perfil clàssic d'autònom.

Aquest col·lectiu, que procedeix majoritàriament de la classe treballadora, no se sent reflectit en el discurs: ni hi ha articulació organitzativa, ni sent que hi hagi polítiques específiques adreçades a ell, tot i que recentment s'hagi aprovat l'Estatut de l'Autònom.

Conseqüències

Aquests fenòmens han tingut, en alguns casos, conseqüències contradictòries. En el món del treball hi ha un sector que s'ha vist afavorit per l'evolució de l'economia d'aquests darrers deu anys, ha prosperat socialment, i ha adoptat pautes polítiques més conservadores. Però també n'hi ha un altre que s'ha vist clarament perjudicat per la precarització del treball i es troba en competència laboral directa amb la nova immigració. Entre els segons, cal destacar les conseqüències negatives que estan patint moltes famílies treballadores.

El canvi en l'estructura productiva i l'estancament dels salaris han provocat la plena incorporació de la dona al mercat de treball, amb conseqüències directes en l'estructura familiar, i han posat dificultats a l'emancipació dels joves.

En primer lloc, els canvis han provocat el que podríem anomenar com **"el malestar de les famílies"** i especialment de les dones. La necessitat de les famílies d'incrementar el nivell d'ingressos per l'evolució dels preus i els salaris en els darrers 15 anys, ha determinat una nova estructura familiar per a les persones d'entre 30 i 50 anys. Els dos membres de la parella treballen i han de gestionar vida laboral i familiar compartint les feines de casa, l'educació dels fills i, en molts casos, atenent a situacions de dependència de la seva gent gran.

Aquest nou escenari intrafamiliar és clarament d'estrès per les dificultats per a la conciliació, el sacrifici en la carrera professional majoritàriament

de les dones, i està la base d'un malestar col·lectiu de la vida quotidiana que també hem allunyat del nostre discurs polític. Hi ha, en part, una demanda de comprensió i de mesures que alleugerixin aquest malestar de les famílies. Mesures que vindran amb el suport a les persones en situació de dependència, però que s'hauran de complementar amb d'altres relatives a l'educació prescolar i extraescolar i en el lleure, la flexibilització dels horaris i els suport a les famílies via prestacions econòmiques.

En segon lloc, han generat noves problemàtiques en la vida dels joves, entre els joves es produeix un doble fenomen. Hi ha un sector de joves adolescents, educats en una cultura del mínim esforç, que no han superat l'Educació Secundària Obligatòria i es queden a casa sense acceptar determinats treballs -que sí accepten els joves immigrants- perquè consideren que no se'ls mereixen. S'ha obert entre ells, doncs, una competència laboral que caldrà evitar que derivi en conflictes quan s'acabi l'etapa de bonança econòmica. Hi ha un altre sector, d'entre 20 i 30 anys, que sí treballa però ho fa en unes condicions d'instabilitat i de precarietat que no li permeten emancipar-se i realitzar el seu propi projecte vital. Aquesta situació acaba generant frustració i malestar tant en ells com en els seus pares.

Els socialistes, per tant, ens proposem endegar un canvi en el nostre discurs per adreçar-nos de forma més directa a les famílies treballadores del nostre país amb l'objectiu d'oferir més respostes i millors solucions als seus problemes.

0. CATALUNYA 1978-2008

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORIZZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIS DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

En els darrers anys, fruit del canvi demogràfic i de les noves generacions de catalans, la base social de Catalunya s'ha eixamplat, amb nous perfils que tenen noves demandes, i el PSC s'ha d'obrir als nous protagonistes que han sorgit en el món econòmic i social per tal d'incrementar una militància que ja és molt plural i que incorpora des de sectors de treballadors tradicionals fins a professionals i petits empresaris.

En primer lloc, necessitem fer un esforç per arribar a una nova generació, la del baby-boom dels 70, que comença a tenir responsabilitats en el món del treball, de l'empresa, dels moviments socials, i de la creació. És una generació àmplia, de gairebé un milió de catalans d'entre 30 i 40 anys, que sovint mostra pautes de participació política menys intenses que les generacions anteriors.

Aquesta nova generació de catalans i catalanes, ben formada, sense complexes identitaris, i amb relacions personals i afectives amb altres pobles d'Espanya, és una generació que s'ha convertit ja en la més desitjada des d'un punt de vista comercial, com demostren infinitat d'anuncis publicitaris que s'hi adrecen de forma explícita, però que no es mostra molt motivada políticament.

En segon lloc, les dones són progressivament més protagonistes de la vida política, econòmica i social.

Els avenços per posar a la meitat de la població en un nivell d'igualtat amb l'altra meitat, a Espanya i a Catalunya estan progressant. La tasca legislativa, precedida d'una gran tasca social durant anys, amb reivindicacions històriques, està fent que, any rere any el paper i la posició de la dona a la societat, a la família i a la política vagi millorant. Però no només amb lleis s'aconsegueix la instauració d'una mentalitat col·lectiva destinada a considerar la dona com a igual en tots els àmbits i aspectes. La pressió i conscienciació social, la tasca de les entitats, de dones anònimes, han estat i són la punta de llançament de la veritable revolució socio-cultural dels últims anys.

S'ha progressat molt, però hem de seguir treballant per aplicar les polítiques i prendre les decisions que eliminin un deute històric vers les dones. El PSC, com a partit d'arrel i conviccions feministes aposta per situar el protagonisme de la dona com un dels seus eixos ideològics més importants, amb l'eliminació de rols masclistes de la societat, la protecció de les situacions de desemparament i violència, i amb la promoció de polítiques d'igualtat a tots els estaments.

I, en tercer lloc, tenim la voluntat d'apropar-nos als nous protagonistes provinents de la nova immigració. En els darrers anys s'han instal·lat a Catalunya més de mig milió d'adults joves, molts amb les seves famílies, que no només treballen com assalariats sinó que han començat a crear les seves pròpies empreses.

Aquests immigrants emprenedors que creen riquesa i nous llocs de treball i que formaran ben aviat una nova classe mitjana, s'han d'integrar políticament al país, i el nostre objectiu és que ho facin al PSC.

Aquesta obertura a nous sectors, que ja s'està fent amb la incorporació de persones provinents d'aquests sectors al govern o a les estructures del partit, volem que es produeixi també de forma massiva entre la militància.

El PSC ha experimentat un procés de renovació progressiva dels responsables de les seves estructures territorials i sectorials, però sense incorporar de forma massiva nous militants que siguin la base d'aquestes noves incorporacions. Aquest haurà de ser, per tant, l'objectiu dels propers anys.

0. CATALUNYA 1978-2008

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORIZZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIS DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

La igualtat ha estat sempre un valor del socialisme tot i que al llarg de la història hi ha hagut encontres i desencontres entre feminisme i socialisme.

A finals dels anys 90 hi ha una reformulació de les polítiques públiques socialistes basada sobretot en els conceptes de ciutadania i d'un nou contracte social. Després d'un període de retrocés en la consecució de llibertats individuals i de la justícia social provocat pels governs conservadors, el nou govern socialista presidit per José Luis Rodríguez Zapatero posa a l'agenda política els drets de les dones.

Es construeixen projectes legislatius de primer ordre i de referència internacional (Llei contra la violència de gènere, Llei d'igualtat) generant unes expectatives que obliguen a cercar instruments per a la veritable aplicació de les lleis i el canvi de valors socials.

Els darrers 30 anys les que més han canviat han estat les dones. Cada vegada tenen més drets reals i alhora són més exigents, sent coneixedores del camí recorregut i també del que encara manca per arribar a la igualtat real.

El socialisme català ha construït un pensament feminista propi. El feminisme socialista, partint de l'experiència en l'acció pública, ha possibilitat la incorporació de les demandes de les dones a l'agenda política i la definició de les anomenades polítiques públiques de gènere. El nostre feminisme té clara la lluita global per una societat més justa, igualitària i democràtica per a homes i dones en un projecte comú, i defensa l'aplicació de polítiques específiques per assolir els drets de les dones i que aquestes siguin prioritàries per al conjunt del projecte socialista.

Les prioritats de les polítiques públiques de gènere per al feminisme socialista són: la democràcia paritària, la lluita contra la violència de gènere, la igualtat d'oportunitats al mercat laboral, uns nous usos del temps que permetin la conciliació de la vida personal, laboral i familiar.

Com a PSC, ens toca ara, afrontar dos gran reptes:

- Avançar de la paritat numèrica a la democràcia paritària en el partit
- Liderar les propostes polítiques per a la igualtat d'oportunitats de les dones

En aquest marc hi ha dos grans qüestions que suposen un dèficit important en la qualitat de la vida de la nostra societat, qüestions que ja estem abordant però per a les quals encara no hem estat capaços de trobar solucions efectives:

- La violència de gènere: l'hem convertit en una prioritat en l'agenda política, hem desenvolupat els instruments legals per combatre-la però encara hem d'aconseguir que aquests instruments siguin efectius i la tolerància zero necessària a la societat cap a les actituds i els valors que la generen.
- La conciliació: és una necessitat quotidiana d'una gran part de la població que afecta homes i dones encara que no de la mateixa forma. Les dificultats per conciliar comporten discriminació laboral per a les dones i problemes també per a una generació d'homes joves que ja no tenen l'activitat laboral en el centre de les seves vides i tenen dificultats diàries per tenir vida personal i familiar. Hem elaborat un discurs però manquen polítiques públiques més potents per

aconseguir solucions efectives que hem de cercar en base a la universalització dels serveis i a la corresponsabilitat.

Una de les conseqüències més injustes de la dictadura és la situació de pobresa de moltes dones grans (vídues grans o pensionistes que no han contribuït), dones que han col·laborat en el manteniment de la societat i que, no només per una qüestió social sinó també legal, van haver d'abandonar el treball remunerat o dedicar-se a feines informals. Hem d'abordar polítiques que permetin a aquestes dones els ingressos suficients per gaudir d'una vida digna.

D'altra, les dones joves tenen assumida la igualtat, tenen clara la seva autonomia professional i econòmica però alhora, moltes vegades, no es senten representades pel feminisme. Els avenços, en aquests cas de les dones, en el nostre país, amb diferències abismals entre generacions, fa que haguem de donar resposta a noves situacions.

Més enllà de la paritat... cap a la justícia social

La paritat ha estat un instrument de la socialdemocràcia que ha aconseguit incrementar la presència de dones a la vida política. Hem de ser capaços d'avançar de la paritat a compartir tots els espais de presa de decisions.

Les dones continuen tenint dificultats específiques en la participació política: manca de visibilitat pública, els temes dels quals es responsabilitzen les dones no són prioritaris en l'agenda política, les dinàmiques de la pràctica política fan difícil la compatibilitat amb la vida personal, segueixen existint espais de presa de decisions informals on les dones no participen i segueix havent una alta rotació en els càrrecs.

Cal aprofundir en l'aplicació del Pla d'Igualtat per tal de promoure tant la presència de dones com la perspectiva de gènere a les diferents activitats del PSC.

L'aplicació del Pacte del Temps és un instrument fonamental per afavorir les condicions necessàries per a una participació còmoda i plena de tots i totes en el si del partit. Afavoreix homes i dones i suposa una renovació per rendibilitzar millor el temps.

L'aplicació plena del pacte situarà el PSC com un model d'organització política, més innovador, atractiu i obert a les necessitats de la gent. El partit és un mirall de la societat, que assumeix els seus reptes i en busca solucions.

La responsabilitat del nostre projecte cap a les dones exigeix exemplaritat. Cal capacitat de transformació de les nostres dinàmiques i estructures per a poder canviar també les de la societat. La consecució de més drets per a les dones construeix la societat més justa per a la qual treballa el partit.

0. CATALUNYA 1978-2008

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORITZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIS DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

Els joves han de tenir un missatge del PSC en el qual vegin un futur més engrescador, amb possibilitats, amb garanties d'emancipació i on puguin desenvolupar el seu projecte vital. La tendència natural dels joves a innovar, a inventar, a produir, i a voler progressar ha de veure en el PSC el partit que més i millor representa els seus desigs i anhels, sense posar límits insostenibles a la seva llibertat.

L'edat i la participació electoral segueix una pauta constant: els joves voten menys que els adults. Aquest és un fet que només varia quan les eleccions coincideixen en un moment social de forta reivindicació social. Si no és així, el sector juvenil, pel seu propi cicle vital, no té lleialtats partidistes i electorals, i la valoració de les institucions representatives és baixa. El seu nivell socioeconòmic determinarà també el seu interès i l'accés a mecanismes de participació política. Això explica l'elevada abstenció en el sector jove.

Sense tenir necessàriament una vinculació estable amb alguna organització, els joves participen d'accions polítiques molt dirigides, tan abstractes com la globalització o tan específiques com l'ús de l'energia nuclear. I les seves formes de participar i pressionar al poder polític són diferents. Podríem incloure en aquesta categoria accions tan variades com el boicot a determinats productes per raons de consciència, la necessitat de l'estalvi energètic, el reciclatge, la participació en mobilitzacions contra la guerra o sobre l'habitatge, o el recull de signatures a través d'Internet.

El PSC ha de fomentar nous espais de contacte i relació amb els joves. S'ha de transmetre el missatge i fer-ho directament amb els interlocutors. Però també s'ha d'elaborar missatges propis per al col·lectiu. La Joventut Socialista de Catalunya, com a organització juvenil socialista és la principal eina que té el socialisme per apropar-se als joves. La seva estructura, la seva militància i, no oblidem, els seus regidors i regidores (com a representants públics més directes), tenen al seu abast el ser el primer reflex del que els joves volen trobar.

El PSC ha de mantenir la política de contacte amb els nous col·lectius socials, especialment de joves. Així com garantir la presència del discurs, del missatge i dels lideratges als centres de reunió de joves (estudiantils, d'oci, de treball, d'associació).

Des del punt de vista dels joves, el PSC ha perdut valentia. Per a molts joves encara és "el partit dels seus pares". No el troben proper. A més, les responsabilitats institucionals fan que el PSC aparegui com a estricte partit de govern, marcat per un excés de conformisme i poruc de prendre posicions fermes sobre temes controvertits. Hem de defugir de la confusió que sovint es crea entre l'acció institucional i la del partit. Cal, per tant, que el PSC prengui contacte continuat amb diferents col·lectius juvenils, sovint refractaris a la política que estem portant a terme, però que no faran més que enriquir la visió social de les nostres polítiques i augmentar la nostra capacitat de relació amb col·lectius juvenils.

El missatge és important, pel seu contingut i per la seva forma. Qui dona el missatge, també. L'absència de representants d'entre 25 i 30 anys com a diputats del PSC al Parlament és un element d'allunyament amb un sector de la població. No es tracta de vots. Es tracta de representativitat.

Cal buscar nous interlocutors que apropin les institucions a la societat i defugir de la visió "d'establishment" i de partit gran.

Els joves no observen una aposta decidida del PSC per ells. Actualment el partit pateix un problema de credibilitat, no centrat en les persones que formen el partit, sinó en la nostra capacitat per accelerar la implantació de les nostres polítiques i per trobar temes que ens identifiquin clarament.

Ara és el moment d'encertar en els nous missatges. Proposem tres missatges que centren l'atenció juvenil: el PSC és el partit de l'habitatge de lloguer i de la millora de les condicions laborals. El PSC és el partit de la Universitat.

El Partit ha de liderar la política d'emancipació juvenil i de l'accés a l'habitatge. El discurs dels Habitatges de Protecció Oficial s'acaba, i és necessari plantejar un nou model d'accés a l'habitatge, convertint-nos en el partit model en projectes d'habitatge de lloguer, de recuperació d'habitatges buits. El PSC ha de ser el primer en garantir rebaixes fiscals a aquells propietaris que posin el seu pis en el mercat de lloguer públic i encarir els impostos d'aquells que especulen amb un dret fonamental.

Per una altra banda, si volem continuar defensant els interessos dels treballadors, hi ha un sector nombrós i fonamentalment jove, que és el dels becaris dels ensenyaments secundaris i universitat, així com els estudiants de Formació Professional, que treballen en condicions molt dolentes i, sovint, sense rebre retribucions econòmiques i amagant necessitats laborals de l'empresa.

0. CATALUNYA 1978-2008

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORIZZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIS DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

La proximitat és un concepte que, en general els partits polítics i en particular el PSC ha utilitzat molt sovint els darrers anys; en canvi, no és tant evident que quan parlem de proximitat sapiguem exactament a què ens estem referint. És a dir, la sobreutilització del mot proximitat ha implicat una certa inocuïtat del mateix concepte.

Es fa necessària doncs una reflexió no tan sols sobre allò que realment volem dir quan parlem de proximitat sinó també una reflexió sobre la conveniència de la mateixa paraula.

No es tracta doncs tant de reivindicar que hem de fer una política de proximitat, sinó reivindicar la concreció, aclariment i diverses accepcions del mateix concepte.

Una proposta és englobar el concepte de proximitat en dos grans dimensions, que ens ajudin a separar les diferents implicacions de la paraula proximitat i per tant, a diferenciar les estratègies per poder millorar la seva aplicació.

Proximitat com a estratègia

Proximitat com a manera de fer, com a manera de transmetre. ¿Quina és la manera de fer política que transmet proximitat?

En primer lloc, la manera d'expressar-se. ¿Més col·loquial vol dir més proper? ¿Fer servir blocs (en general comunicació 2.0) vol dir ser més propers? ¿Fer més política a 'peu de carrer' vol dir ser més propers? No està clar, ni en termes de percepció ni en termes de resultats electorals. Més que proximitat, en aquest sentir, hauríem de reivindicar un llenguatge diferent en parlar de política i potser una diversitat major de porta-

veus polítics d'un mateix projecte. Proximitat com a naturalitat en l'expressió, diversificació del llenguatge i presència en els seus àmbits.

En segon lloc, la manera de viure dels nostres líders. ¿Dur a terme una vida més similar a la de la majoria dels ciutadans vol dir ser més propers? Hi ha arguments per defensar que la percepció ciutadana dels nostres representants polítics seria millor si aquests visquessin segons els estàndards que pregonen... que utilitza els serveis públics (i això implica clarament a la seva família, fills a l'escola pública etc...), que viu d'una determinada manera (sense lucraments excessius, per exemple). Però també hi ha arguments per defensar uns polítics menys anglosaxons, on el seu àmbit privat romanguí desconegut i fer d'això una bandera. Segurament en aquesta reflexió també entren consideracions sobre l'estètica: si acceptem la separació definitiva públic/privat de la vida de cadascú, aleshores tampoc tindria molt sentit preocupar-se de la vestimenta, les ulleres, la pinta física d'un líder. Sense fer un posicionament a priori per una o altra postura i defensar-la fins al final, que sigui coherent en el seu conjunt. Proximitat com a coherència i seguiment d'un codi ètic.

En tercer lloc, proximitat com a organització. La proximitat també ha d'arribar a la militància i als generadors d'opinió, introduint elements de debat sobre la conveniència de què la militància s'impliqui més activament en les tasques de difusió del discurs i d'explicació de l'ideari i les propostes programàtiques. Proximitat com a implicació

Proximitat com a contingut (i com a valor)

Quan parlem de proximitat com a contingut estem parlant sobre practicar una política que no estigui d'esquena a la societat que governa o que vol governar, per tant, una política que correspongui en les seves diferents dimensions als anhels de la ciutadania.

Per aquesta definició és obvi que proximitat és inherent a qualsevol projecte polític... Hi ha algun partit democràtic que vulgui viure lluny de les necessitats dels ciutadans? La clau és com interpretar aquestes necessitats i en com les saps satisfer... És això proximitat o és simplement política?

El que sí està clar és que la gent (quan pensa en els seus interessos) vol estar ben representada i també en tenir uns polítics eficaços i coherents i bons sistemes d'informació per quan necessitin quelcom. Això no implica per tant la màxima de 'hem de ser més propers i participatius' sinó una màxima de ser més coherents, més eficients i, en definitiva, dotar el sistema de major democràcia.

Això es tradueix en una major "accountability" de les polítiques, en més avaluació sobre el que fem, amb una major coherència en les declaracions (que no sembli que ens desdrem, que ens repetim, que estem disposats a barallar-nos perquè sí etc...), amb una major efectivitat i transparència en la gestió (acceptant els errors, dient NO és possible si no ho és etc...) i en un llenguatge govern-oposició més honest.

Més que proximitat el que s'ha de reivindicar és un projecte més nítid, amb menys ambigüitats de definició i d'aplicació. Un projecte amb un llenguatge més coherent i amb uns dirigents que sàpiguen utilitzar els medis comunicatius d'una societat com l'actual. Un projecte que, en conjunt, tingui més coherència i més coratge, coratge que per força implica trencar certes fronteres molt imbuïdes dins la nostra praxis política.

En aquest sentit més proximitat sí, però en forma de més coherència, menys immediatesa, més mecanismes democràtics (interns i externs) i més claredat i coratge en la defensa i concreció del teu projecte.

Web 2.0

L'aparició de la web 2.0 ha suposat un canvi en l'espai públic: milers de ciutadans i ciutadanes opinen, dialoguen, debaten i participen a l'anomenada "gran conversa". La web 2.0 amplia els espais de participació i comunicació i els posa a l'abast de tothom.

El gran canvi és la superació d'intermediaris, deixa d'haver un pocs emissors d'informació i opinió. És clau la participació de les persones amb responsabilitats en aquest espai. El PSC ha apostat per la presència a la blogosfera. Ara hem d'afrontar la política 2.0 que suposa:

- la política 2.0 no és només escoltar, sinó que permet la construcció de programes en relació i a partir de la gent.
- Les persones tenen un protagonisme més important. Es vol conèixer el que opina cada responsable.
- Permeten reconstruir la xarxa social.

0. CATALUNYA 1978-2008

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORIZZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIES DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

Necessitem millorar la nostra capacitat de representar més sectors socials, i especialment els més dinàmics.

La societat civil avui i la seva relació amb el partit

Bona part de les representacions i del dinamisme social es manifesta, s'organitza i, sovint, es mediatitza, mitjançant els mitjans de comunicació, especialment Internet, la qual cosa a més d'alterar les regles d'organització, difusió i impacte, també altera el contingut dels missatges, que es tornen més simples i més volubles.

Bona part de les organitzacions de la societat civil tradicional pateixen processos de canvi o de relleu generacional o de pèrdua del paper històric: hi ha nous protagonistes nous agents, nous lideratges.

Les entitats i associacions tradicionals tenen crisis d'afiliació, la participació, la implicació social es manifesta de formes noves i diferents: les persones sovint no assumeixen adscripcions permanents i eviten l'assumpció de noves responsabilitats.

Les organitzacions de la societat civil tampoc mantenen ja vincles permanents amb els partits, de manera que hem de crear noves complicitats i espais compartits per tal d'establir-hi o mantenir-hi bones relacions.

El partit massa sovint estableix interlocució amb la societat a partir de les institucions que governem, i no de la pròpia organització.

El partit ha obert nous espais de participació i contacte amb sectors dinàmics i nous protagonistes força exitosos: Xarxa Latina, Xàbaca, etc. En altres àmbits, però, hem perdut molts referents o senzillament ens manquen o no hem aconseguit mai tenir un lideratge o uns referents prou sòlids. Convindria fer un esforç per homogeneïtzar als diferents sectors i espais el paper del partit, només fruit d'una actuació planificada i d'una estratègia amb recursos -humans- per ser aplicada es pot aconseguir.

Relleu generacional, molts dels referents en sectors del partit són els mateixos de fa anys i ens manquen noves complicitats amb els seus "successors". Sovint això pot passar perquè el partit també ha de fer el seu de relleu, o perquè els nostres referents clàssics no ens donen la pista per ser substituïts ells mateixos.

Hem d'aconseguir augmentar i millorar el paper del nostre partit i dels nostres idearis, agenda i valors en els agents socials generadors d'opinió i d'iniciativa social.

Al segle XXI la transformació de la societat, l'assoliment dels nostres objectius polítics no es pot fer sense comptar amb la societat civil, adaptant-nos a les formes de ser i d'organitzar-se d'una època de poques filiacions i dogmes, d'alta exigència i poques lleialtats, de consignes fàcils, i de lideratges nous.

Objectius

- Potenciar les interlocucions i complicitats amb dirigents d'entitats i societat civil i mantenir una relació de diàleg permanent i proximitat.
- Potenciar la participació de militants i dirigents socialistes en entitats de la societat civil on hi convisquin sensibilitats polítiques diverses.
- Elaborar nous plans estratègics per a totes les entitats i organitzacions directament vinculades al PSC.
- Potenciar els vincles amb el món estudiantil - universitat i FP-.
- Potenciar les organitzacions sectorials i temàtiques, així com la seva funció de cantera de professionals del partit que participaran de moviments diversos en les organitzacions del seu sector.
- Seguir potenciant la participació d'immigrants en la societat civil i en espais del partit.
- Crear un grup de treball que analitzi els moviments de protesta i la creació de plataformes i proposi actuacions tant d'estratègia política i comunicativa, com propostes d'àmbit governamental en els diferents nivells de Govern per adaptar i millorar la capacitat d'atenció i coneixement d'aquest moviment.
- Ordenar i dissenyar una estratègia que unifiqui els actuacions comunicatives en nous mitjans de comunicació i presència i participació en mitjans de comunicació.

0. CATALUNYA 1978-2008

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORITZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIES DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

L'objectiu de tot partit polític és respondre a les necessitats presents i futures de la societat que vol governar, i la voluntat del **PSC** és representar a la majoria de catalanes i catalans (aquells que viuen i treballen a Catalunya com diu el nostre nou Estatut).

La pregunta és, doncs, com es copsen aquestes necessitats, des del partit? Les necessitats del que podríem entendre com a societat civil organitzada ja tenen els seus mecanismes de canalització amb un partit com el nostre; el problema és com demostrem la voluntat d'escoltar i com demostrem que efectivament sabem escoltar (i per tant, respondre) a sectors no tant organitzats, a sectors emergents, a sectors exclosos i a necessitats immediates que sorgeixen de problemes puntuals.

¿Com escoltem, doncs, a gent que no sap com arribar als partits o que no hi vol arribar?

Això segurament implica una reforma del partit a nivell intern i a nivell extern

Intern. Cal que els militants del partit siguin i es sentin els primers protagonistes del debat. Sovint deixem en les direccions, els representants electes o els think-tanks vinculats al partit la redacció de documents, programes o el debat, i no prestem prou atenció a les agrupacions.

Per tant, caldria revisar l'organització interna (Congressos, Consell Nacional) per aprofundir en la democràcia interna i garantir major debat i discussió de les idees des de totes les instàncies del partit.

Extern. El **PSC** sempre ha fet un esforç en obrir-se més enllà de les seves seues del partit, de la seva militància i ha innovat amb la col·laboració amb plataformes ciutadanes, estimulades o no des del partit. Forma part de la voluntat que el **PSC** sigui el "partit plaça", el partit "punt d'encontre", que permeti vertebrar a dins i a fora el model de societat i de polítiques públiques per la majoria de catalanes i catalans.

Per tant, hem de reprendre aquesta voluntat estimulant espais de debat amb sectors professionals i empresarials; promovent xarxes i plataformes ciutadanes de nous catalans; i garantint la permeabilitat i estimular la presència de militants en tot tipus d'organitzacions sindicals, patronals, entitats cíviques, moviments socials.

Un altre tema és que el partit s'hauria d'intentar anticipar als anhels i les necessitats futures. En aquest sentit més que escoltar és important que el partit sigui un instrument que faciliti el pensament, el debat i la prospectiva.

Els socialistes hem de ser receptors de les aspiracions, objectius i demandes dels moviments socials, i canalitzar-les en el sistema de govern; hem d'oferir respostes polítiques de canvi real a les inquietuds que es manifesten alhora que impliquem als impulsors de les demandes en la recerca de solucions efectives i a llarg termini.

En aquest sentit el PSC, com a partit de govern, ha de buscar suports en la societat per tirar endavant les seves polítiques de reforma. És amb aquest objectiu que des del partit cal buscar i treballar els suports socials necessaris a l'acció de govern.

0. CATALUNYA 1978-2008

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORITZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIS DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

El PSC i els moviments socials

Als últims anys de govern del PP a Espanya, i coincidint amb CiU a Catalunya, es van viure algunes de les majors mobilitzacions socials, protagonitzades per la ciutadania. L'esquerra va ser part activa i protagonista d'aquestes mobilitzacions. Des del partit es va donar suport i es va participar activament en les mobilitzacions contra la reforma laboral, el Pla Hidrològic Nacional, i la Guerra d'Iraq, entre d'altres.

No obstant, des de llavors, la capacitat mobilitzadora ha passat a mans dels sectors conservadors, sobretot al conjunt d'Espanya. Això no vol dir que l'esquerra hagi perdut capacitat de mobilització, sinó que, degut sobretot a la utilització tergiversada per part dels sectors més reaccionaris d'alguns dels avenços fets per un govern socialista, han estat sectors afins d'aquesta dreta els que han protagonitzat les protestes.

Podem dir que hem passat d'anar al carrer per demanar més drets i més llibertats, a veure com des del carrer es volien retallar drets i es cridava contra sectors socials.

La mobilització social, no obstant, no és coincident amb la xarxa de moviments socials existents, especialment a Catalunya. Ara per ara, també en aquest àmbit, veiem un canvi en la manera de configurar-se i d'organitzar-se d'aquests moviments socials.

Davant aquesta situació, des del PSC ens proposem articular nous canals de participació que reforcin els mecanismes del nostre sistema de democràcia representativa. Canals que han de prendre com a punt de partida les sectorials del partit i les seves agrupacions, que s'han d'obrir més als sectors d'activitat que representen i als barris i ciutats en què realitzen la seva tasca.

Els socialistes entenem que els moviments socials han de complementar l'acció dels partits polítics posant nous temes a l'agenda i els partits hi han de respondre integrant les demandes en polítiques de més gran abast. Els moviments socials de caràcter proactiu permeten oferir alternatives i respostes a les demandes que van originar el moviment. I el Partit Socialista ha de tenir la capacitat per detectar des d'un principi aquestes propostes per tal de canalitzar-les en el sistema polític i administratiu, i transformar-les en acció política, en propostes de canvi al Parlament.

Ara bé, aquesta complementarietat s'ha d'explicar. La relació entre uns i altres s'ha d'assemblar a la diferència que fa anys es feia entre el programa de màxims i el de mínims. Els moviments socials demanen el programa màxim i, els governs no sempre són capaços de complir-lo, tot i que hi han de tendir i, sobretot, han de saber explicar perquè poden arribar, o han decidit arribar, fins a un punt i no més enllà.

Representativitat i participació

Qui representa els ciutadans és el Parlament i el Govern. Sembla un axioma senzill però a vegades l'oblidem. Els fenòmens participatius no són per millorar la representativitat, o augmentar la legitimitat. Hem permès que aquesta creença, aquesta fal·làcia s'estengui. La participació ha de servir per millorar el servei públic que es dona, pot ser un instrument de millor gestió pública en un món complex i d'informació universal i immediata. La participació té sentit i utilitat ben entesa, organitzada de forma que el nivell de participació i influència tingui a veure amb la representativitat del que participa. La participació és un model o un instrument o un valor de la democràcia representativa i la gestió pública, no és una alternativa a la representativitat.

Els partits han perdut molt terreny, i també les institucions democràtiques, quan enlloc d'adaptar-se incorporant mecanismes i valors participatius s'ha permès que s'estengui la quimera d'una democràcia participativa alternativa a la representativa. Per molt participativa que fem la nostra democràcia, sempre serà representativa i per tant són dos categories no contraposades, perquè no formen part de la mateixa dimensió.

Cal construir la participació a partir d'agents veritablement representatius, i desemmascarar l'aprofitament a vegades descarat de la voluntat i la demanda de major participació per part de minories i petits grups. Entendre què els fa aparentar legitimitat quins mecanismes socials i comunicatius n'expliquen l'èxit i la perdurabilitat i dotar els moviments autènticament representatius del paper que la societat civil organitzada hauria de tenir al costat del partit que millor els pot representar.

Mobilització

El PSC creu en una societat articulada, heterogènia, viva, i que plantegi un compromís amb la construcció del nostre entorn. No creiem en la cultura del no. Creiem en el compromís cívic i la participació activa i crítica de la ciutadania, organitzada o de manera individual. Per això creiem en la necessitat de fomentar la complicitat amb els moviments socials progressistes i encetar una etapa de complicitat entre política i ciutadania. La credibilitat dels partits i del sistema polític depèn en gran mesura de la nostra capacitat per transmetre il·lusió, per generar confiança i sinèrgies i perquè se'ns vegi com quelcom no aliè a la normalitat.

Encara que creiem i veiem una necessitat urgent el treballar per una major implicació de la ciutadania en la utilització dels seus drets cívics, amb una implicació especial pel que fa a la participació electoral, som de l'opinió que abans hem de fer el pas previ de recuperar la confiança en el sistema polític i en la política. Hem de parlar un llenguatge entenedor i directe, crear el vincle amb la ciutadania i esperonar-la per a què es produeixi un increment de la mobilització i sensibilització social. El PSC com a partit, i el Govern com a institució han marcat aquest eix com un dels més prioritaris a l'hora de plasmar l'acció de govern. Només d'aquesta manera podrem aspirar a convèncer la societat de la bondat que hi radica en l'ús majoritari dels drets socials i la participació.

0. CATALUNYA 1978-2008

1. MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE; PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORIZZÓ ENGRESCADOR

2. ATENDRE MILLOR ELS NEGUIS DEL NOSTRE ELECTORAT MÉS TRADICIONAL I ENTENDRE LA SEVA EVOLUCIÓ

3. REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

4. OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

5. ESDEVENIR EL PARTIT DE REFERÈNCIA PER A LES DONES

6. ESTRÈNYER ELS NOSTRES LLAÇOS AMB ELS JOVES

7. PRACTICAR UNA POLÍTICA DE PROXIMITAT A TOTS ELS NIVELLS, DEL PRESIDENT AL DARRER MILITANT

8. MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

9. ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

10. PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

Canvis en els mecanismes clàssics de participació

Amb el creixent individualisme que es va desenvolupant a les nostres ciutats i viles, ens trobem amb dificultats per aplicar els mecanismes clàssics de participació i consens a l'hora d'acordar els projectes a desenvolupar.

Els socialistes sempre hem defensat l'agrupació de persones al voltant de qualsevol qüestió que sigui del seu interès i que oferint serveis a la comunitat completa l'oferta que des de les diferents administracions es posa a disposició de la ciutadania. Això ofereix un marc estable de relació que fins ara era necessari i suficient, ja que dóna una estabilitat en les relacions, permet tenir identificats els interlocutors i garanteix un treball integral i transversal al conjunt del territori, independentment de l'àmbit sectorial al qual faci referència l'actuació.

Aquesta representació col·lectiva, que coneixem com a societat civil organitzada, ha de mantenir-se en el temps, ja que garanteix compromís estable. Hem de reforçar els vincles amb ella com a col·laboradora en la consolidació de valors imprescindibles en qualsevol societat lliure i democràtica.

Ara bé, com a governs i proposta política hem d'estar amatents a una nova realitat, cada vegada més emergent.

El fenomen que estem vivint al nostre país de l'"AQUÍ NO", que ja fa temps es viu en altres països, on és conegut com a NIMBY (Not In My Back Yard) (no al meu pati del darrere), fa que cada vegada siguin més comuns l'aparició de "plataformes" o senzillament "activistes" individuals que s'oposen a la realització de projectes en emplaçaments que els afecten directament. Habitualment no es mostren contraris a la "cosa" sinó a la seva ubicació, massa propera a la seva residència. No qüestionen l'equipament, el servei o la infraestructura, senzillament no la volen a prop seu. Això mostra, normalment, un alt nivell d'insolidaritat amb la comunitat i una falta de consideració cap a les capes més desfavorides de la nostra societat.

No es senten representats per les associacions tradicionals i, per tant, busquen la interlocució directa amb l'Administració. Neixen i moren amb el projecte. Són fàcilment manipulables per formacions polítiques a l'oposició.

Hem de ser capaços de trobar l'equilibri en les relacions amb aquests "dos móns". Sense deslegitimar la societat civil organitzada, tenir capacitat d'anticipació a la generació de conflictes amb mecanismes que ens permetin detectar, abans que es produeixin, els focus d'interès que poden desestabilitzar i/o posar en qüestió l'acció de govern